

Ein krígs- avbjóðing

FYRRAPARTIN í gjár skuldu bæði sambandsflokkurin og tjóðveldisflokkurin halda floksfund. Seinnapartin skuldi samgongufundur verða. Í skrivandi løtu kenna vit ikki úrslitið av hesum fundum.

ORSØKIN til hetta fundarvirksemið, er svarið, ið fólkaflokkurin hevur sent sambandsflokkinum, og sum tjóðveldisflokkurin hevur fingið avrit av. Aftan á svarið frá fólkaflokkinum tyktist politiska støðan at vera meira fløkt enn nakrantíð.

Í SKRIVINUM til sambandsflokkin krevur fólkaflokkurin millum annað, at samhaldsfasti arbeidsmarknaðareftirlønargrunnurin verður avtíkin, at løntakarafelagini missa

rentuna av frítíðarpeninginum, at hugsanin um at lækka lønirnar við 20 pst. verður framd, at vit fáa eina brutto-skattaskipan og eina føroyska altjóða skipaskráseting.

FÓLKAFLOKKURIN veit, at tjóðveldisflokkurin hevur boðað frá, at hann ikki tekur undir við at samhaldsfasti verður avtíkin, at lógin um frítíð við løn verður broytt, at lønin verður lækkað, at gingið verður yvir til eina brutto-skattaskipan og føroyska altjóða skipaskráseting. Tí má tað tykjast rættuliga løgið, at øll hesi krøvini, sum tjóðveldisflokkurin ikki vil ganga undir, verða send sambandsflokkinum.

EITT MÁL, ið allir samgonguflokkarnir vóru samdir um fyrri 14 mánaðum síðani, og sum frammanundan hevði

ført til at tann fyrra samgongan — samgongan millum fólkaflokkin, tjóðveldisflokkin, sjálfstýrisflokkin og kristiliga fólkaflokkin varð sprongd, er tvungna bundna samansparingin. Henda skipan verður eisini umrødd í skrivinum frá fólkaflokkinum til sambandsflokkin.

SAMBANDSFLOKKURIN heldur framvegis fast við hesa skipan. Hon skal framhaldandi vera í gildi. Fólkaflokkurin sigur at bundna samansparingin skal niðurtrappast og eigur at verða endaliga avtíkin 1. januar 1992. Tjóðveldisflokkurin krevur at bundna tvungna samansparingin verður avtíkin beinan vegin. Flokkurin gongur so langt, at hann vil offra samhaldsføstu arbeidsmarknaðareftirlønina, um so verður, at bundna samansparingin verður avtíkin.

POLITISKA støðan er sera fløkt og ógreið. Fløktan gerst alsamt størri og størri, og samstundis vaksa krøvini til teir persónar og flokkar, ið skulu undir upptakið, og sum skulu greiða hesa fløkju. Tí er tað ongantíð ov skjótt at ein endi fæst á hesum ruðuleika. Jú fyrr jú betur.

SKRIVIÐ, sum kom frá fólkaflokkinum týsdagin, er onki minni enn ein krígsavbjóðing. Ein krígsavbjóðing til sambandsflokkin, tjóðveldisflokkin, andstöðuflokkarnar og alt Føroya fólk. Tað minnir mest um eina valskrá, og kundi bent á, at fólkaflokkurin vil hava lögtingsval.

vj.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐSTØÐ

Javnaðarneisti tendraður í hjarta lögmanns

„Sambandið slitir ikki samgonguna, men hjarta lögmanns brennur heitast fyri Javnaðinum, tí har sleppa fólkaflokkurin at tjóðveldisflokkurin og gera sum teimum lystir, sigur Eilíf Samuelsen, tingmaður, við Dimmalætting týsdagin.

Samgonguorrustan heldur fram. Soleiðis sum hon hevur tað líka síðani, at hesir triggir borgarligu sambandsflokkarnir funnu saman. Eru tað ikki einstakir tingmenn, sum hótta við hesum og hesum, so eru tað flokkar, sum ikki vilja vera við longur, tí hinir samgonguflokkarnir tigga sær so illa. Tjóðveldið ger ein vørr, meira er tann flokkurin eftirhondini ikki ferur fyri, sambandið langar

nevan í borðið og vil ikki finna seg í krøvunum frá tjóðveldinum, fólkaflokkurin gongur bráðliga í fleiri bólkum, og lögmaður roynir at verja sín egna skansa, lögmannsessen og heldur, at tað man nokk fara at ganga kortini.

Dimman og Eilíf hava nú fingið ilt av, at lögmaður er so mikið framsiggin, motto hansara kenna vit jú, heldur fyrrvarin enn eftirsarin, hann skal sambært Dimmu spakuliga hava tutlað onkrum javnaðarmanni í oyra, at tað verður kanska brúk fyri hansara stuðuli, um figgjarløgin ikki skal fara í vaskið.

Hesum hava sambandsmenn fingið so ilt av. Ja, lat teir fáa ilt av tí, so tað sviður, tí higartil er tað bara sambandsflokkurin, sum hevur sett treytirnar. Eingin gloymir, og tað fara okkara søgubøkur so

sanniliga heldur ikki, at sambandið fekk piskað tjóðveldið upp á pláss, tá samgongan varð skipað. Onkur blaðtekari vildi so vera við, at hetta dæmdu tjóðveldisfólk nú ikki so illa, nei, tey høvdu einki imóti at kenna sviðan av sambands- ella fyrri tað fólkaflokkspiskinum.

Sambandið hevur so sanniliga fingið síni krøv uppfyllt. Samgonguskjalið er eitt sambandskjal so tað forslar og tann ábyrgdarleysi og fullkomiliga tilvildarlíga politikkurin, sum verður ríkin, er dag frá degi avgerðirnar hjá tí sambandska figgjarmálaráðharranum.

Hvussu væl nýggi formaður sambandsflokksins hevur klárað seg í septemberorrustuni skal her vera ósagt. Tað megu fólk sjálvi kunna meta um. Kanska er tónin í so harður móti lögmanni, men tað er sagt, so veit hvørt mansbarn í Føroyum, at tað skal veruliga røpast hart fyri at fáa hann sjálv-an at vakna úr sínum fríð-

sæla og søta lögmanrsúsi.

Tað er í lagi, at tit klandrast, men visið tykkum so sum menn ella børn, hvat tit eru. Endið orrustuna við at geva onkrum ein so dyggan frammaná, at tað slítnar. Tá verður tað til tykkara egna og fólksins besta. Takið so eina avgerð, kanska í dag, kanska í morgin, hetta kann land okkara ikki liva við.

So Eilíf, eru tit so ússaligir, at tit ikki tora at taka eina avgerð um at slita, tí tað er jú tað tit innast inni vilja, so fara vit her at heita á lögmann um at visa seg sum ein mann, langa nevan í borðið og siga, at nú kann tað vera nokk. Latið okkum fáa eitt val fyri at reinska út. Torir hann tað? Brennur hjarta hansara veruliga fyri javnaðarflokkinum! Ja, hvør veit. Kanska eitt ár ov nógv saman við sambandi og tjóðveldi hevur tendrað ein javnaðarneista í hjarta lögmanns!!

Jánkasligt, Eilíf

Tað tekst ikki burt frá gomlu sambandsrottuni Paula Ellefsen, nú hann næstan heilt hevur tikið seg úr politikki, at sambandsflokkurin stendur eftir við rættliga litleysum andlitum. Hetta sannaðu vit seinasta friggjakvöld, tá arvaprinnsurin hjá Paula (?) Eilíf Samuelsen mátti taka um endan, tí Edmund formaður hevði stungið halan millum beini og var rýmdur av landinum, tá mest leikaði á.

— Vit eru sera ónøgdir við lögmann og hetta við reguleringskontoini er bara skvampurin, sum fekk bikanð at flóta yvir, segði Eilíf við sjónvarpið, men kortini trúði hann uppá, at samgongan hevur eina framtíð.

Okkara fyrispurningur er: hvørja framtíð hevur samgongan at bjóða uppá. Okkara svar er: framhaldandi klandur. Hvørki meira ella minni.